

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 11 juli 2008 in zaak
nrs. 08/22315 en 08/22321 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 juni 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

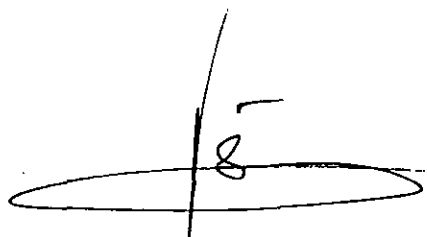
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2008

418.

Verzonden: 19 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 08/22321 (voorlopige voorziening)
AWB 08/22315 (beroep)

V.nr.:

inzake: [die stelt te zijn] , geboren op
van Iraanse nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht, verzoeker,
gemachtigde: mr. J.A.W. Enoch, advocaat te Utrecht.

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 22 juni 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van diezelfde datum waarbij de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzoekt uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 4 juli 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig G.J.J. de Vries, tolk in de Farsi taal. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoeker heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.

Vier jaar geleden heeft verzoeker deelgenomen aan een demonstratie, waarbij hij is gearresteerd en gedurende ongeveer zes maanden is gedetineerd. Hij is tijdens die detentie mishandeld en heeft daardoor letsel aan zijn hand. De broer van verzoeker is tweemaal opgepakt omdat hij alcohol had gesmokkeld naar Irak en is na de tweede arrestatie geëxecuteerd. Enkele maanden daarna overleed de moeder van verzoeker. Op een dag kwam verzoeker thuis en werd voor de deur van de woning gehinderd door een korporaal en soldaat die hem uitscholden en sloegen. Na tussenkomst van een oude man en zijn vader hebben zij verzoeker laten gaan. Verzoeker voelde zich vernederd, gefrustreerd en kwaad en wilde wraak nemen voor de dood van zijn broer en zijn moeder. Hij heeft toen een dienstwagen in brand gestoken. Verzoeker is daarna direct de bergen in gevlucht. Zijn vader kwam hem opzoeken en adviseerde hem te vluchten. Na drie dagen is verzoeker naar huis gegaan en vanuit daar direct gevlucht. Zijn vader vertelde hem toen dat de autoriteiten tweemaal langs waren

AWB 08/22315 en AWB 08/22321 inzake

2

geweest op zoek naar verzoeker. Verzoeker vreest vanwege de brandstichting te worden geëxecuteerd, nu dit een zwaar misdrijf is.

III. STANDPUNTEN PARTLIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder heeft daartoe – zakelijk woergegeven – het volgende overwogen. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, reisroute en asielaanvraag, waardoor de oprechtheid van zijn asielaanvraag dan ook op voorhand is aangetast en er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Van het relaas gaat voorts geen positieve overtuigingskracht uit, waardoor dit relaas ongeloofwaardig wordt geacht. Het wordt niet geloofwaardig geacht dat de broer van verzoeker door de Iraanse autoriteiten is aangehouden en vervolgens is geëxecuteerd. Ook wordt niet geloofwaardig geacht dat verzoeker om deze reden een dienstauto in brand heeft gestoken en daarom thans wordt gezocht. Bovendien is gebleken dat verzoeker gedurende 37 dagen in Parijs heeft verbleven en Frankrijk zelfstandig heeft verlaten. Hij heeft daar evenwel geen asielaanvraag ingediend, waardoor het vermoeden bestaat dat zijn vertrek uit Iran niet werd ingegeven door asielrelevante redenen.

Voor zover uitgegaan moet worden van de geloofwaardigheid wordt het volgende overwogen. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Uit zijn verklaringen valt niet op te maken dat hij in de persoonlijke, bijzondere en negatieve aandacht van de autoriteiten staat. Verzoeker heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer naar Iran persoonlijk het reële risico loopt op een dusdanige behandeling dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel. Hierbij is tevens van belang hetgeen is overwogen met betrekking tot vluchtelingenschap. Er is tenslotte evenmin aanleiding verzoeker in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning ingevolge artikel 29, eerste lid onder c, van de Vw 2000. Hoewel niet uitgesloten wordt dat de detentie van verzoeker een traumatiserend karakter had, is verzoeker nadien nog vier jaar in Iran gebleven. Deze gebeurtenis vormde voor verzoeker dan ook geen aanleiding het land te verlaten. Het incident met de korporaal en een soldaat, waarbij verzoeker is geslagen, is niet te herleiden tot één van de limitatieve gebeurtenissen als genoemd in paragraaf C1/4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, waarmee niet voldaan is aan de voorwaarden van het traumasabeleid.

2. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Ten aanzien van het ontbreken van documenten, wijst verzoeker erop dat hij onmiddellijk na de brand de bergen is ingevlucht, zijn vader heeft vervolgens de vlucht geregeld. Hij heeft nooit een paspoort aangevraagd, omdat hij nooit gedacht heeft te moeten vluchten. Hij kan ook geen paspoort krijgen, omdat hij een analfabete Koerdische schapenherder is en hij nooit hard zou kunnen maken waar hij het paspoort voor nodig heeft. Ook zou bekend worden dat het pasje van de _____ geregeld was. Verzoeker meent, onder verwijzing naar artikel 4, eerste lid, van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Richtlijn), dat als bij de beoordeling van de relevante elementen blijkt dat er meer informatie of opheldering nodig is, de lidstaat en de asielzoeker samen moeten proberen meer documenten of andere aanwijzingen zien te verkrijgen. Door de AC-procedure is daarvoor geen gelegenheid geweest. Gelet op artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn kan gelet daarop niet worden geoordeeld dat het ontbreken van documenten aan verzoeker toe te rekenen is. Gezien zijn situatie kon verder niet van verzoeker verwacht worden dat hij meer heeft onthouden van de reis.

Verweerder heeft ondeugdelijk gemotiveerd dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Hoewel hierop reeds in de zienswijze is gewezen, heeft verweerder verder niet onderzocht of er een risico is op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), gelet op de slechte mensenrechtensituatie in Iran. Gewezen

AWB 08/22315 en AWB 08/22321 inzake

3

wordt op een rapport van Human Rights Watch (HRW), inzake Iran, van januari 2008. Hieruit blijkt dat sprake is van handelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM, in het bijzonder terzake van minderheden. Gelet op dit rapport en de overige rapporten heeft verzoeker gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag. Verzoeker heeft meer dan aannemelijk gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000. Mede in het licht van voornoemd rapport van HRW, blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land de bijzondere aandacht heeft te verwachten van de autoriteiten. Immers, zijn broer is ook doodgeschoten door de autoriteiten. De vier jaar sinds zijn detentie heeft verzoeker nodig geacht om te vluchten. Hij was ook kapot van de dood van zijn broer en moeder. Dit zijn omstandigheden van bijzondere klemmende humanitaire aard op grond waarvan in redelijkheid niet van verzoeker verlangd kan worden dat hij terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 13 maart 2007 (AWB 06/62685) volgt dat verweerder gehouden is zich inhoudelijk uit te laten over het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.
2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.
3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.
4. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling die verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen en van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek naar het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft aannemelijk gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden van een zodanige aard dat hij, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormt. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt in het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet in staat is zijn aanvraag te onderbouwen met reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
7. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn mogen de lidstaten van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

8. In het vijfde lid van dit artikel is bepaald dat wanneer lidstaten het beginsel toepassen, volgens welk het de taak is van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven, de verzoeker ondanks het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van zijn verklaringen geloofwaardig wordt geacht en hem het voordeel van de twijfel wordt gegund, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
- c. de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten, en
- e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

9. Uit artikel 2, aanhef en onder e, van de Richtlijn, volgt dat, voor zover hier van belang, in aanmerking kan komen voor een subsidiaire beschermingsstatus, een onderdaan van een derde land ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15 van de Richtlijn.

10. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn bestaat ernstige schade onder meer uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

11. De voorzieningenrechter begrijpt verzoeker aldus dat hij betwist dat hij toerekenbaar geen identiteitsdocumenten heeft overgelegd. Voor zover verzoeker heeft verklaard dat hij nooit een paspoort heeft gehad of aangevraagd, acht de voorzieningenrechter dit niet op voorhand onaannemelijk. Evenwel stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoeker wel in het bezit is geweest van een pasje van de Basij en dat hij dit pasje opzettelijk heeft vernietigd. Voorts is verzoeker wel in het bezit geweest van een geboorteboekje (shenasnameh), maar heeft hij dit achtergelaten in Iran. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat op verzoeker de verplichting rust om dergelijke documenten te overleggen en kan in redelijkheid aan hem toegerekend worden dat hij die documenten heeft vernietigd, dan wel heeft achtergelaten in Iran.

12. Verzoeker heeft in dit kader eveneens een beroep gedaan op de samenwerkingsplicht ingevolge artikel 4 van de Richtlijn. Hij heeft aangevoerd dat hij gelet op dat artikel in de gelegenheid had moeten worden gesteld alsnog identiteitsdocumenten te overleggen en dat, nu dat niet is gebeurd, het niet aan hem toe te rekenen is dat hij dat niet heeft gedaan. Ter zitting heeft verweerder dit betwist, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 9 juni 2008 (200708173/1, LJN: 4766), waar in rechtsoverweging 2.3.2 het volgende wordt overwogen: *'Het beroep van de vreemdeling op artikel 4 van de Definitierichtlijn leidt niet tot een ander oordeel. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 25 maart 2008, in zaak nr. 200708599/1, www.raadvanstate.nl heeft overwogen zijn er, voor zover artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn al een direct toepasbare norm zou inhouden, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat van de desbetreffende vreemdeling niet zou mogen worden verlangd dat hij documenten omtrent identiteit, nationaliteit en reisroute reeds bij de aanvraag overlegt en dat hij, indien dit niet is gebeurd, aannemelijk maakt dat het ontbreken van deze documenten hem niet is toe te rekenen.'* Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat hieruit volgt dat ook in het onderhavige geval de samenwerkingsplicht ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn niet zover strekt dat verzoeker een langere termijn gegund moest teneinde in de gelegenheid diende te worden gesteld identiteitsdocumenten te overleggen. Uit artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden afgeleid dat het ontbreken daarvan niet aan verzoeker kon worden toegerekend, reeds omdat niet is voldaan aan onderdeel b, c en d.

13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder niet aangetoond dat verzoeker in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bij het onderzoek naar de asielaanvraag kunnen betrekken en behoeft hergeen overigens is gesteld door verzoeker in dit kader geen nadere bespreking.

14. Uit het voorgaande volgt dat van het relaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Voor zover verzoeker ter zitting heeft beoogd te betogen dat verweerder niet heeft voldaan aan de samenwerkingsplicht, nu onvoldoende duidelijk is geworden op basis waarvan verweerder van mening is dat het asiirelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert, volgt de voorzieningenrechter verzoeker hierin niet. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker middels het voornemen tot afwijzing afdoende kenbaar heeft gemaakt op basis waarvan hij van mening is dat asiirelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Hierin heeft verweerder voldaan aan de samenwerkingsverplichting van artikel 4 van de Richtlijn. De voorzieningenrechter vindt steun voor dit oordeel in de uitspraak van de AbRS van 12 juli 2007 (nr. 200703043/1), waar in r.o. 2.3.1 is overwogen: 'Voor zover dit artikellid al een direct toepasbare norm zou inhouden, bestaat geen grond voor het oordeel dat de hierin opgenomen samenwerkingsplicht verder strekt dan dat de vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld om elementen ter staving van zijn asielverzoek in te dienen en de staatssecretaris, na te hebben gezien in hoeverre deze elementen relevant zijn en aanleiding geven dit verzoek in te willigen, het resultaat van de beoordeling daarvan, voordat een beslissing wordt genomen, mededeelt aan de vreemdeling, zodat deze de mogelijkheid heeft eventuele gebreken te herstellen.'

15. De voorzieningenrechter stelt vast dat het standpunt van verweerder dat van het relaas van verzoeker geen positieve overtuigingskracht uitgaat, niet is betwist. De voorzieningenrechter is om die reden van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Hierdoor kan een inhoudelijke beoordeling van het beroep van verzoeker op het Vluchtelingenverdrag en het gestelde in artikel 3 van het EVRM achterwege blijven.

16. Verzoeker heeft voorts een beroep gedaan op het traumatabeleid, vanwege de omstandigheid dat hij vier jaar voor zijn vertrek gedetineerd en mishandeld is geweest. Verzoeker heeft gesteld dat hij vier jaar nodig had om te kunnen vertrekken. Nu verzoeker dit standpunt niet nader heeft onderbouwd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het causale verband tussen de detentie en het vertrek uit het land van herkomst ontbrak en dat verweerder verzoeker terecht een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, heeft onthouden.

17. Verzoeker heeft zich verder op het standpunt gesteld dat verweerder ambtshalve had dienen te toetsen aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn. Verzoeker heeft ter onderbouwing daarvan verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 13 maart 2007 (AWB 06/62685). De voorzieningenrechter volgt verzoeker hierin niet. Blijkens de bedoelde uitspraak had betrokkene in die zaak reeds in de zienswijze een beroep gedaan op de Richtlijn, maar was verweerder daaraan in de beschikking ten onrechte voorbij gegaan, waardoor naar het oordeel van de rechtbank sprake was van een motiveringsgebrek. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan uit de uitspraak niet worden afgeleid dat verweerder ambtshalve gehouden zou zijn te toetsen aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn.

18. Ten aanzien van het ter zitting gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker niet heeft onderbouwd dat in Iran sprake is van een binnenlands gewapend conflict, zodat het beroep op artikel 15, eerste lid onder c, van de Richtlijn reeds om die reden niet kan slagen.

AWB 08/22315 en AWB 08/22321 inzake

6

16. De voorzieningenrechter is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

17. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag te beslissen. Het beroep daartegen zal gelet op het voorgaande ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

18. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

AWB 08/22315 en AWB 08/22321 inzake

7

V. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/22315:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/22321:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.L. van Meel, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 11 juli 2008.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: **11 JULI 2008**

Conc.: MvM
Coll: *YMK*
D: C

VOOR KOPIE OORDEEL DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

advocaten & procureurs

HOGER BEROEPSCHRIFT

Toevoeging heden aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst

mr. Izi Wudka

mw. mr. M.M.G. Crompvoets

mr. P.J.M. Bongaarts

• bevestigd bij Ned. Mediation Instituut
▲ Mediation

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805546/1/1/2
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake:

momenteel verblijvende te
appellant,

Gemachtigde: mw. mr. M.M.G. Helgers-Crompvoets

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam d.d. 11 juli 2008;

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032-89-764779

Vanderputte Advocaten
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032-89-766256

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

1. Inleiding:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, d.d. 11 juli 2008 met kenmerk AWB 08 / 22321 (voorlopige voorziening) en ABW 08 / 22315 (beroep), waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Appellant heeft op 17 juni 2008 een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 22 juni 2008 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Appellant heeft hiertegen op diezelfde dag beroep alsmede een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. De voorzieningenrechter heeft het verzoek afgewezen en het beroep ongegrond verklaard bij beslissing van 11 juli 2008. Van deze uitspraak komt appellant in hoger beroep.

3. Grief 1a:

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter als volgt overwogen:
"Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ambtshalve had dienen te toetsen aan artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn. Verzoeker heeft ter onderbouwing daarvan verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 13 maart 2007 (AWB 06/62685. De voorzieningenrechter volgt verzoeker hierin niet. Blijkens de bedoelde uitspraak had betrokkene in die zaak reeds een beroep gedaan op de Richtlijn, mar was verweerder daaraan in de beschikking ten onrechte voorbij gegaan, waardoor naar het oordeel van de rechtbank sprake was van een motiveringsgebrek. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan uit de uitspraak niet worden afgeleid dat verweerder ambtshalve gehouden zou zijn te toetsen aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn"

Grief 1b:

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter als volgt overwogen:
"Ten aanzien van het ter zitting gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker niet heeft onderhouden dat in Iran sprake is van een binnenlands gewapend conflict, zodat het beroep op artikel 15, eerste lid onder c, van de Richtlijn reeds om die reden niet kan slagen".

Grief 2:

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter als volgt overwogen:
"verklaart het beroep ongegrond"...
"wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af."

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

Deze grieven dienen in samenhang te worden gelezen.
Gegrondverklaring van een van de grieven houdt tevens
gegrondverklaring van de overige grieven in.

4. Toelichting op de grieven:

Appellant is van mening dat namens hem in de zienswijze en de daarbij meegezonden landeninformatie impliciet een beroep op artikel 15 (c) van de Definitierichtlijn is gedaan. U gelieve bijgaand afschrift aan te treffen van de zienswijze en de daarin vervatte landeninformatie (*productie 2*). De voorzieningenrechter was derhalve gehouden om te toetsen of de landeninformatie voldeed aan de criteria van artikel 15 (c) Definitierichtlijn.

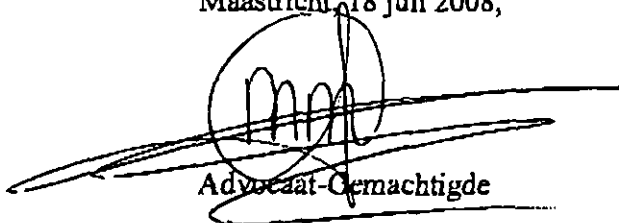
Ter onderbouwing van zijn stelling verwijst appellant naar de uitspraak van de Voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle d.d. 19 juni 2008 (AWB 08/18172) bijgevoegd als *productie 3*.

Nu de voorzieningenrechter nagelaten de inhoud van de landeninformatie te toetsen aan artikel 15 (c) Definitierichtlijn, is er sprake van een motiveringsgebrek en dient de bestreden uitspraak te worden vernietigd.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant ingestelde beroep, met veroordeling van verweerder in de kosten van de onderhavige procedure.

Maastricht, 18 juli 2008,

Advocaat-Gemachtigde

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden